

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

„Nimeni nu poate sluji la doi domni“

(Mat. 6, 24)

Dela începutul lumii, trupul și sufletul s'au socotit ca doi dușmani. Trupul și pofta lui i-a dus pe proto-părinții nostri să calce porunca lui Dumnezeu și tot pentru a învăța cum trebuie înfrânt trupul și poftăle lui ca să iasă învingător sufletul, partea dumnezeiască, a trebuit să vină Mântuitorul, să sufere și să moară pentru noi.

Sufletul este legat însă de trup. Fără ajutorul și mijlocirea trupului, nimic nu putem să-i facem sufletului, nici chiar binele. Așa dară oricât de dușmănoși vi se par între sine aceste două părți care laolaltă îl formează pe om, ele sunt părțile unui întreg, chemate să se ajutoreze una pe alta pentruca omul să fie om pe cum Dumnezeu l-a zidit.

Omul, în toate năzuințele sale, trebuie să țină în vedere acest adevăr, prea puțin luat în socoteală. Nu trebuie să se socoată numai trup care are nevoie numai de hrană, și numai de plăceri, cum fac cei mai mulți dintre noi. „Cultul trupului,” adică socotirea trupului ca ceva sfânt, saturarea trebuințelor și procurarea tuturor trebuințelor lui după învățătura creștinească, este cultul mammo-

nei. A-i servi numai trupului, înseamnă a-i servi diavolului.

A-i servi lui Dumnezeu, înseamnă a ridica la cea mai deplină desăvârșire sufletul, care nu este făcut din pământ cași trupul ci este suflat în noi din ființă cea dzească a Tatălui. Numai sufletul ne poate ridica peste noroiul pământesc, ca să ne îndepălinim menirea de a fi desăvârșiți precum Tatăl ceresc desăvârșit este, numai „cultul” sufletului este acela pe care Dumnezeu l-a vrut, când l-a zidit pe om. Și totuși, trebuie să găsim o împăcare între trup și între suflet, pentrucă războiul dintre aceste un poate să ducă nici la un bine. Impăcarea o găsim ușor, dacă fiecare își împlinește datoria sa. Trupul a fost zidit de Dumnezeu ca să poarte sufletul, să-l aducă în atingere cu lumea din afară și așa să-i servească lui. Servitorul acesta trebuie însă să fie sănătos, tare și ascultător de stăpân, căci numai așa va putea să-și îndeplinească slujba, ce-i este dată.

Iată unitatea desăvârșită în lăuntrul omului!

Când sufletul stăpânește, cu gândurile ce-i sunt date de Dumnezeu și pentru mărirea lui, omul îi slujește lui Dumnezeu. Când trupul și poftăle lui stăpânesc, după învățătura diavolului, atunci omul servește diavolului.

„Omul trebuie să știe limpede că este chemat să-i servească numai lui Dumnezeu și că tot ce l-ar abate dela El, îl duce în brațele diavolului; „căci nimeni nu poate să servească la doi domni: pentrucă sau pe unul va urî și pe altul va iubi sau de unul se va lipi și pe altul va urgisi.” (Mt. 6, 24).

Aspirațiile noastre.

Citesc „Imitația lui Isus Hristos” de Toma Kempis. Am înaintea mea o traducere franceză în versuri a lui Abbé Albin de Cigala, premiată cu premiul Janin, a „Academiei Franceze” destinat pentru cea mai bună traducere a unei lucrări din limba latină. E cea mai pătrunzătoare traducere a „Imitației.” Traducătorul după fiecare capitol ne dă o învățătură în „Homélie” și una sau două meditații. El spune, că a lucrat după metoda vechilor cântăreți francezi, care neputând scrie versuri originale, s’au mulțumit să cânte melodiile auzite. (Aceștia s’au numit *Mélodes*). Cardinalul Mathieu, care l-a avizat pe Abbé de Cigala în 24 Iunie 1908, că a câștigat premiul Janin spune că nu numai ca un „*Mélode*” a lucrat disecând textele, dar și ca un medic care analizează sufletul, pentru a vindeca corpul. Traducătorul într’adevăr e doctor în teologie, filosofie, drept și medicină. El ne dă îndrumări, cum să citim „Imitația” ca să ne fie de folos și așa se vede, că în Franța n’a sunat cuvântul lui în pustiu, căci dela 1908 până la 1925 traducerea a ajuns zece ediții. Lucrarea a fost depusă pe tunică Mântuitorului păstrată în Argenteuil. Papa Piu al X-lea a binecuvântat opera și lucrătorul ei și i-a scris lui Abbé de Cigala că cartea este pe masa lui de lucru și în toată ziua citește lectura lui spirituală din acest text nou.

Traducătorul după ce a făcut istoricul „Imitației” face o mărturisire. „Lucrarea aceasta,” — spune el — „începută în ceasurile tristeții îngrijorate, asupra o carte, care ne-a dat o mână amicală într’o zi de despărțire, a fost martorul multor lacrimi și confidentul multor mângâieri”...

„Cartea aceasta tuturora va zice: iubiți și nădăjduiți!”

Citesc capitolul al XI-lea din cartea a III-a a acestei opere grandioase și totodată așa de emoționantă și între altele găesc următoarele șire, care le spune Stăpânul (Mântuitorul) către servitorul lui:

„Apprenez à régler tous vos desirs sur moi, entièrement, et toujours, selon mon bon plaisir. Soyez sans attache aucune, et sans nul intérêt; n’aimez et ne cherchez rien que ce qui me [plăit.”

Ce înseamnă în limba noastră: Învață-te să-ți dirijezi cu totul și totdeauna toate dorințele asupra mea după bunul plac al meu. Să fii fără nicio legătură și niciun interes, nu iubi și nu căuta nimic altceva, decât ce-mi place mie.

Aceasta este constrângerea aspirațiilor noastre, dar aceasta constrângere ne aduce nespusă fericire. Căci: dacă toate dorințele, toate nădejdlile noastre convergează spre Isus, — nu ne putem înșela, căci El e neschimbat de bun și în cazul acesta suntem scutiți de rătăcirii în aspirațiile noastre. Și aceasta ne dă siguranță deamă în conduita noastră, ne apără de servilism și de aceea, ca să ne facem ridicoli, dar totodată ne cruță de nenumărate dureri, provenite din nedesăvârșirile lucrurilor pământești.

Ne dă siguranță în conduita noastră, căci nu așteptăm nimic dela oameni și lucruri, ci toate dela Domnitorul suprem, Care dacă vrea poate să ne zidească o lume nouă, poate să mute munții din locul lor și să ne dea tot ce e trebuincios sufletului nostru, numai să-L rugăm umilit și din inimă curată. Atunci pe noi nu ne interesează partidul care e la putere, curentul ce e la modă, atunci ne e tot una, că cine sunt superiorii noștri, noi ne facem datoria, nădăjduim în Isus și de altceva nu ne pasă.

Nu vom putea deveni nici servili, dacă știm, că din partea oamenilor nu se poate aștepta nimic. Atunci ni se par fără rost toate acțiunile care ne-ar micșora demnitatea omenească. Iar în sentimentele noastre nu vom fi exagerați, nu vom copleși cu ele pe cei nedemni sau pe aceia care nu se bucură de ele, căci obiectul iubirii noastre e Cel mai Sfânt, Care nici o picătură de iubire nu lasă nerăsplătită. Și iată suntem apărați de ridicol, căci exagerările sentimentale totdeauna conduc la ridiculizarea persoanelor.

Dar ce e mai principal, dacă aspirațiile noastre au la baza lor pe Isus, suntem scutiți de multe și mari dureri. Căci nu este mai mare durere decât a observa, că persoana de care ne-am cramponat, către care am dirijat toate aspirațiile noastre, dela care numai bine am așteptat, e și el om, — ca ceilalți oameni cu toate greșelile omenești, ba poate cu păcate. Dar dacă toate firele vieții noastre conduc la Isus, noi în decursul anilor numai noi și noi perfecțiuni învățăm a cunoaște în Persoana Lui dumnezeiască și vom simți liniște cerească știind că Lui i-am făcut ceva plăcere cât de mică. Căci cum spune Imitația :

„Si c'est mon bon plaisir, que vous avez
[en vue,
vous serez satisfait, quelle que soit l'issue ;
mais, si c'est votre amour, que vous cherchez au fond,
ou bien votre intérêt, vous serez malgré tout
dans le trouble toujours et dans l'incertitude.“

Insemnătatea acestor șire e următoare : Dacă ai în vedere plăcerea mea (a lui Isus) (în dorințele tale) vei fi indestulit ; orice ar rezulta din ele, însă dacă în fond cauți dragostea la proprie sau în interesul tău vei fi din potrivă în turburare și în nesiguranță veșnică.

Dr. Irina Berinde.

Dumnezeu, omul și lumea.

Merită oare, ca omul să iubească lumea ? Nu, pentru că lumea este intrigantă, fățarnică și trădătoare. Lumea, mamonul mult promite și puțin ori nimică ne dă.

Dumnezeu ni-e Părintele, Stăpânul, Creatorul și Prietinel nostru adevărat și bun, mai mult întinde și dă omului, decât promite cu condiția, de a-L cunoaște, de a-L iubi și Lui ai servi ; nu ne aruncă în față faptele Lui bune date nouă, ci din contră ni-Le scrie de merit și virtute, El este Prietinel nostru sincer care nici în lipsuri, nici în năcazuri și dureri nu ne părăsește.

Dumnezeu pe dreptul voiește a ne stăpâni inimile și sufletele noastre, însă nici lumea nu se dă la o parte, tot aceea o dorește.

Mulți oameni și mulți creștini însă socotesc a dovedi, că pot și lui Dumnezeu și lumii a servi, adevăc la doi domni, dar Isus

Hristos limpede a spus-o : „Nimeni nu poate deodată a slugi la doi domni“ și mai departe zice : „Cerul și pământul vor trece însă cuvintele mele rămân în veci.“

Omul poate alege, îi stă în voința lui liberă, cui își va dăruî sufletul, ori lui Dumnezeu, ori lumii, ori diavolului, mamonului.

Mulți oameni acestor mamoni le servesc, pre aceștia îi iubesc în detrimentul fericirii lor vremelnice și vecinice, deși Mântuitorul nostru Isus Hristos apreciat ne spune : „Eu mărturisesc despre lume, că faptele ei sunt rele.“

E incontestabil, că lumea și diavolul se nizuiesc pe orice cale, cu orice mijloace și promisiuni înșelătoare a-și câștiga aderenți.

Lumea și mamonul Promite omului plăceri, averi, onoruri și multe măririi ; apoi unde-i acel om, care nu dorește a le poseda acestea ? Însă totuși nu ni-e permis a fi așa de miopi — scurți de vedere, — ca să nu aflăm în dosul acestor promisiuni groaznică înșelăciune din simplul motiv, că prea cu mare ușurință ni le promite. Da, aceasta și asemenea lumii o fac numai trădătorii și înșelătorii ! Cum ?

Când oamenii sunt față de noi mai amabili, mai afabili și mai drăguți, atunci ne trădează.

Cetiți și vedeți istoria lui Cain, care cu iubire fățarnică de frate înșelând pe Abel de a merge împreună la câmp și acolo îl omoară ; cetiți cazul muierei Dalila, care cu cuvinte dulci și șoapte fermecătoare ademenind pe Samson de a-și pune capul la sânul ei, apoi îi taie părul prin ce pierzându-și puterea a fost prins de Filistenii. Oare dulcele Isus cum a păți-o ? Iuda cu sârutare vicleană la tradat pe Învățătorul său farizeilor și mai marilor poporului evreesc,

Lumea și mamonul promite omului plăceri și averi, cari însă ascund într'însele cele mai mari primejdii, sunt asemenea măru-lui de pe pomul cel oprit din paradis, care a cauzat strămoșilor noștri nefericire și osândă și nouă pedeapsa morții.

Lumea este asemenea debitorului înglobat în datorii, care ca să-și poată achita din datorii împrumută dela alți creditori, așa și lumea ca să îndestulească pe unul despoaie de bunuri pe altul.

Dumnezeu puțin promite și cu mult mai mult dăruiește omului ca recompensă pentru serviciile prestate, Lumea cu făgă-

duelile sale se aseamănă norilor de vară încărcați cu furtună în timp de secetă cari produc vânturi puternice, însă ploaia dorită nu ni-o dau; este asemenea albinei care culege mierea de pe flori și pleacă mai departe. Lumea este plină de mizerii și suferințe, când ne părește norocul, toți ne părăsesc.

Dumnezeu nu face așa deoarece în năcazuri ne este singurul ocrotitor, ne dovedește cazul lui Lazar cel mort, a văduvei din Naim.

Deci să nu ascultăm de șoaptele ademenitoare ale lumii, ci de sfaturile lui Isus: „Intrați pe poarta cea îngustă, căci largă este poarta și lată este calea, care duce la peire.”

D. V.

— O sută ani dela căsătorie. Intr'un sat sârb, aproape de Niș, doi țărani și-au serbat, în ziua de 26 Iunie, a o suta aniversare a căsătoriei lor. Bărbatul, anume Filipovici, este acum în vârstă de 117 ani, iar soția de 115 ani.

Mai mulți de o sută de fii, nepoți și strănepoți au luat parte la serbare.

Soții sunt încă valizi și trăesc singuri într'o mică fermă. Primarul i-a felicitat spunându-le că sunt cel mai vechiu menaj din lume.

— Câte state sunt în lume? Înainte de război erau în Europa 25 state, azi sunt 35. În restul lumii încă sunt atâtea, adică 35. Deci în lumea întreagă sunt 70 State. Dar e interesantă împărțirea pe teritor a

acestor state. Australia întreagă este un singur stat, însă nu de sine stătător, căci este o parte a imperiului Britanic. În Africa sunt numai 2 state de sine stătătoare: republica de negrii Liberia și regatul Abesinia. În Asia sunt numai 6 state. America este împărțită în 26 state, cari toate sunt republici. Dintre statele europene jumătatea este republică, restul monarchie,

— Parochia Sălistea de sus ben. inf. cu serbătoarea sf. Apostoli a primit păstorul său. În aceasta serbătoare a fost introdus prin Rdom. Ilariu Boroș vicarul Maramureșului noul preot al acelei parohii: On. Ioan Petruș, din Mocira, Simpatului preot îi dorim să poată munci din răspuțeri pentru ridicarea poporului nostru maramurășan.

— Propaganda electorală este în toi. Candidații și corteșii difcriteilor partide cutreeră satele noastre, cerând votul populației. Se fac diferite făgăduieli, după obiceiul alegerilor. Fraților, toți trebuie să votăm acolo, unde conștiința ne îndeamnă. Însă să nu vă lăsați amâgiți de aceea, cari reprezintă partidele de răsvățire. Destulă ese mizeria noastră, să nu mai adaugem nimica la aceea prin votul nostru. Feriți-vă de aceia, cari vreau să vă depărteze dela Dumnezeu și dela Biserică.!

Calendar săptămânal.

10—16 Iulie 1932.

10. Duminica III-a după Rusalii Sf. 45 Martiri
11. Luni Sf. M. Eufimia
12. Marți Sf. M. Proclu și Ilarie
13. Miercuri Sob. Arh. Gavril
14. Joi Sf. Ap. Achile Iust.
15. Vineri Sf. M. Chirie și Iulita
16. Sâmbătă M. Antinogh și Lucia.